

Kjære elever, verdensborgere og fremtidsfrø,

Dagen i dag har vi viet ikke bare til verdensarven – men også til dere. Ungdommens verdensarv.

En arv er noe man kan se på mange vis; en byrde, et ansvar, en bekymring eller en glede, ofte en bittersøt blanding av alt. Den kan være personlig eller ikke, privat eller felles. Uansett hvilken form den tar eller hvilke følelser den fremkaller har en arv betydning, fordi som oftest forteller den noe om noe som har vært, noe som har spilt en rolle – og hvis det er din arv forteller den også noe om deg.

Den hjelper deg kanskje ikke til å finne ut av hvem du er nå, den svarer ikke på hvor veien din går – men like fullt minner den deg på at du er en del av noe større; et resultat av en uendelig kombinasjon av tilfeldigheter, hardt arbeid, håp, drømmer, skuffelser, nederlag og ikke minst seiere.

Et tre uten røtter faller overende, og hvis vi er treet er røttene å finne i fortida til byen vi kaller hjem akkurat nå. Det høres kanskje litt vel storveis ut – men det er ikke uten grunn.

Den kinesiske muren, Silkeveien, Notre Dame, Akropolis i Aten, Taj Mahal, Macu Picchu **og** Rjukan- Notodden

Nå kommer noen fancy ord til dere, så hør etter;

For å være verdig å bli sett på som verdensarv må noe være av «fremstående universell verdi», det må «representere et mesterverk av menneskelig kreativ genialitet» og det må «berøre eller være direkte knyttet til hendelser av universell betydning».

Her ligger Rjukan- Notodden. Og enten du har familie som har røtter langt tilbake i denne byen eller er innflyttet annetsteds fra hadde du neppe vært her nå hadde det ikke vært for drømmene og arbeidsviljen til de som kom før oss.

Og selv om det ikke akkurat er det du tenker på om morran når du skuler trøtt ned mot skoleområdet her og lur på hvem som bestemte at skoledagen måtte starte så tidlig så er det faktisk storveis.

Jeg skal ikke påstå at jeg vet hva skoleelevene i andre verdensarvområder måtte gjennom av undervisningsopplegg da de fikk sin status, og jeg vet ikke hva de tenkte heller. Men jeg vet hva noen av dere tenker og føler om dette temaet - og *det* kjære elever, ungdom og fremtidsfrø er det vi bryr oss om i dag.

I dag er det dere som skal få tenke på hvordan dere vil bruke verdensarven og dere som skal få bruke deres unge, flotte hoder til å vise muligheter som kanskje bare dere ser, ideer som kanskje bare dere kan komme på.

I dag spesielt, er verdensarven deres. Lykke til!

Benyttet som innledning til verdensarvdag 14.sept. 2017 på Notodden vgs. Ved Laila Eikelund Knutsen